

85 години
професионална
гимназия

“ Иван Хаджиенов ”

Училището - символ на града

Уважаеми бивши, настоящи и бъдещи ученици, учители и служители, скъпи родители, Хаджиеновци от всички поколения,

Живеем в юбилейна година-навършват се 85 години от създаването на ПГ” Иван Хаджиенов. Механоехническото училище на град Казанлък стана на 85 години. Позволете ми да Ви поздравя с празника!

Училището се превърна в символ на града, в училище на цели поколения и фамилии. През класните му стаи преминаха над 17000 ученици, които днес са висококвалифицирани кадри във всички области на живота. Тези наши възпитаници се реализират успешно в промишлеността и енергетиката, електрониката и медицината, икономиката и банковото дело, отбраната и вътрешния ред, правната система, културата, журналистиката, спорта.... Час от тях са на педагогическото поприще в средни и висши учебни заведения. Всички те днес са нашите посланици в града, страната и чужбина. Те са нашата визитна картичка, нашият атестат, нашият отличителен знак.

Реализацията на кадрите е плод на неуморния труд и всеотдайност на поколения

учители, служители и техници, на професионализма и привързаността им към традициите на училището. От поколение на поколение се предаваше онзи непримирим дух и неудовлетвореност и онзи вечен стремеж към новото, различното и нестандартното... Дух, вграден в темелите, дух заложен от дарителя Иван Хаджиенов, завещан от първите -създателите и основателите на ковачницата на кадри....-това е училището през своето дълголетие.

Убеден съм, че този възрожденски дух неусетно е предаден, докоснал е всеки наш възпитаник. И днес, когато и да попитате ще каже: Горд съм, че завърших механотехникума и принадлежа към голямото семейство на Хаджиеновци. И аз като негов директор не правя изключение.

... Дълголетна е историята ни, но критериите за обучение са винаги високи. Мнозина са напуснали, огъвайки са се пред трудностите. Останаха силните и непоколебимите, онези, които побеждаваха предизвикателствата се изправяха пред превратностите на съдбата. И тогава и сега, обучението в техникума изисква труд и усилия, защото не правим компромиси с качеството на обучението. Защото училището калява характерите и подготвя за живота, където няма лесни неща, където нищо не се поднася наготово.

Родители и ученици, Не вярвайте на онези, които обещаваат добро бъдеще без труд и усилия. Животът иска подготвени и можещи хора. Няма успехи, няма израстване без труд и знания, без самодисциплина и пос-

тояство. Никой и никога не може да измами живота, сами себе си. Не се е случвало никога и никъде, няма да се случи и тук и сега. Обществото ни затъва в дълбока ценностна криза, която е по-страшна от икономическата и политическата. Ще Ви заливат с обещания, след които остава само горчилката. Вгледайте се в луксозните обещания и мислете. На Вашите деца не е нужна просто някаква диплома. Децата са Вашето и нашето богатство не бива да го разпиляваме. Нашите учители ни учиха, че от професията и знанията ни зависи качеството на живота ни. -И ако изборът е грешен и ако липсват знанията, уменията и възможностите сме избрали пътя за никъде. От него печелят само тези, с празните обещания. А губят всички. Те, нашите учители, ни внушиха, а днес и ние го правим с учениците си, че без труд, самодисциплина, постоянство и усилия, успехи не се постигат. Доказателство за високите критерии в обучението са резултатите. Фактът, че средният успех от курса на обучението е в границите от 5 до 8 стотни, говори за знания и правилно оценяване. Тази разлика за други, сродни на нашето училище, се движи от 50 стотни до единица и половина. Помислете върху този факт. Сериозни трудности изпитваме при модернизирани на материалната база. Липсата на средства разгърна инициативата и предприемчивостта ни. Училището ни е газифицирано, в миналото останаха студентите класни стаи. Работим по проекти за подобряване на базата.

Практика стана установяването на връзки с Техническите университети в Габрово и София. Успехите на нашите ученици в националните състезания „Най-добър техник в машиностроенето” вече са традиция и випуск 2009 излъчи първия приет без изпит студент, Мирослав Пенев. Тази година студентите са Цветан Байнов и Иван Дочев.

...Години наред в училище-

то се работи по програмите Училището –желана територия. Създадените три клуба Приятелите на словото, Хаджиеновци и Уеб дизайн непрекъснато доказват присъствието си, утвърждавайки се и постигайки все повече награди, състезания грамоти и успехи на различни нива. Нашите ученици са неизменни участници в националните кръгове на олимпиадата по Информатика и информационни технологии.

Сериозна и ползотворна е и дейността на Ученическия съвет. Не малко успехи постигат и нашите спортисти. Много добри са и отношенията ни със структуроопределящите предприятия от общината- „Арсенал” АД и „Капрони” АД. Сега искам да изкажа искрената си благодарност за неocenимата материална помощ и морална подкрепа на инж. Любомир Дянков и инж. Николай Ибушев.

Уважаеми ученици, колеги, съгражданин, всички Вие, които сте съпричастни с историята на механотехникума. Честит 85 –годишен юбилей! До стогодишнината остава малко, после ще мислим за следващите сто години, но сигурен съм ще се чувстваме като Хаджиеновци, като част от голямото семейство на нашето училище.

Ваш инж. Тони Димитров,
Директор на
ПГ”Иван Хаджиенов”

Историята говори :

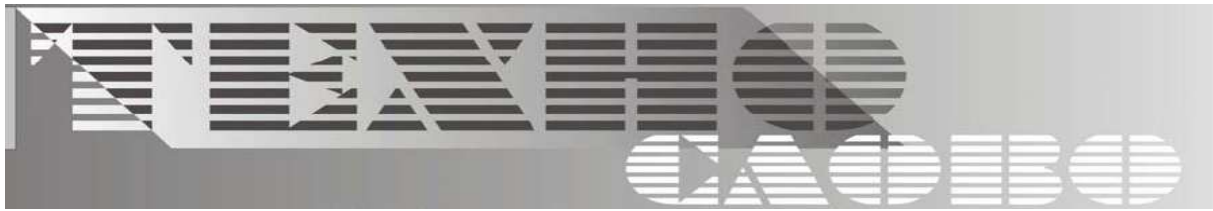
Държавното практическо механо-техническо училище е открито на 15.09.1925 година. Учебните занятия започват в две паралелки. Първият директор на училището е инж. Иван Тошков. Преподаватели са: Никола Найденов-леярство,

Цончо Илиев –стругарство, Александър Божилков –ковачество, Стефан Йоцов- шлосерство, Васил Катранджиев-математика, и лектори, които са преподаватели от Педагогическата гимназия. В следващите няколко години преподавателският състав е допълнен: Атанас Пулев-шлосерство, Кръстьо Панков-стругарство, Стефан Дундаков- леярство. Основният камък на сградата е положен на 18.10.1923 година. Работилниците в първоначалния си вид са построени през 1926 година и са недостатъчни за провеждане на учебните занятия. Първият випуск завършва през 1928 година и абитуриентите, ентузиазирани от успешното завършване, се отказват от внесена гаранционна такса, като с тези средства се закупува оборудване за работилниците. През 1931 година към училището се открива двугодишен среден курс, но в него завършва само един випуск. През 1935 година се изработва бюст-паметник на Иван Хаджиенов-основател на училището, като бюстът е отлят в леярната под ръководството на учителите Стефан Дундаков и Никола Найденов. През 1936 година е завършена учебната сграда и е предприето разширение на учебните работилници. В периода 1935-1942 година в работилниците започва изработването на стругове, които се предоставят на други училища от страната. През 1941 година училището е преобразувано в средно и се нарича Държавно средно механо-техническо училище. През 1944 година се откриват машинен и електроотдел, училището получава първите автомобили, генератор за осветление. През 1950 година е построен втори етаж на теоретичната сграда, а през 1962 година се обособява и отделен вечерен и задочен техникум. В този период техникумът израства като едно от най-авторитетните учебни заведения в града страната. През 1962 година техникумът е обявен за образцов. Извършва се разширение на учебните работилници. В периода 1965-1975 година се проектира и осъществява разширение на училището. През 1975 година се откриват новата учебна сграда, физкултурен салон, обществено и стол и поредното разширение на учебно-производствения комплекс. През 1986 година се открива цех на КХИ "Хидравлика" за съвместно производство на хидравлични изделия. През 1988 година се открива и участък ГАПС /Гъкава автоматизирана производствена система / чрез МК "Фр.Енгелс". Създава се и учебен център към МК "Фр.Енгелс" за обучение на специалисти за работа с машини с ЦПУ. През учебната 1986/87 година за първи път започва обучение с прием след завършен седми клас със засилено изучаване на английски език. През 1987 година се създава компютърен кабинет със съвременни за това време компютри и днес училището разполага с три кабинета със съвременни машини. През 2000 година училището е обединено със СПТУМ "Арсенал" и преобразувано в Професионална гимназия "Иван Хаджиенов" Днес училището разполага с една от най-добрите материални бази за обучение по машиностроене, електротехника и електроника. Приемът се осъществява за ученици след завършен седми и осми клас. През своето 75-годишно съществуване в училището са подготвени над 14 500 специалисти.

Иван Николов Хаджиенов е роден през

1843 година в гр.Казанлък. На 5 годишна възраст остава без родители, а до 11 години живее в гр.Казанлък. Има още двама братя - Стоян и Георги. На 11 години Иван Хаджиенов заминава за Букурещ при своя чичо. Работи в магазина на чичо си, след което започва работа във френска строителна фирма. След ликвидацията на фирмата заминава за Франция. Занимава се със строителство и става съдружник в строително предприятие. Връща се в Букурещ през 1877 година когато България очаква своето освобождение. След Руско-турската освободителна война, обладаван от родолюбиви чувства, се заселва в София. На 1 ноември 1881 година е избран за кмет на София и е начело на Консервативната партия. Със своя труд и изключителен търговски усет успява да придобие в София множество недвижими имоти. Като кмет на София полага изключителни грижи за нейното разхубавяване. По време на неговото управление се прилага регулационният план на града от 1879 година, като се прокарват нови улици, откриват се нови площи, построява се водопровод. Финансовата му подготовка позволява да се въведе нова система за събиране на общинските приходи, сключва се първият дългосрочен заем на столицата с БНБ, открива се болница за безплатно лечение на кожни болести. През 1882 година по предложение на Иван Хаджиенов се преустройва Борисовата градина, като той внася от Букурещ 11 000 декоративни дървета за парка. По негово време общината подарява терени за строеж на Военното училище и Руската църква в София. Независимо от успешния период от живота му, Иван Хаджиенов решава да се върне в Букурещ. Закупува там имотите на д-р Василиади. В Румъния го заваряват двете Балкански и Първата световна война. След успехите на българските войски през 1917 година решава да подари на гр.Казанлък един милион златни лева в ценни книжа, носещи 5 % годишна лихва и един годишен доход от 50 000 лева, които да се употребят за създаването и издръжката на Занаятчийско училище в гр.Казанлък. За изпълнение на завещанието определя Михаил Михайлов, Иван Бетков и Тодор Иванов. На 30 април 1917 година документите са изпратени в общината на Казанлък. На заседание на тогавашната градска комисия по образованието на 10 май 1917 година се приема завещанието и се записва в книгите на общината с публична благодарност и гореща признателност от гражданите. Намеренията на Иван Хаджиенов е да се изгради модерно занаятчийско училище с железарски, дърводелски и порцеланов отдел, с цел създаване на нов поминък на казанлъжкото население и младото поколение. От производството да се задоволяват местни нужди и да се изнася за странство. Първоначалният проект на училището е предвиждал в неговия двор да има плувен басейн и до работилниците да достига железопътна линия. Казанлъчани се отплащат на своя благодетел като назовават една от най-хубавите улици на града на неговото име, поставят паметна плоча на родната му къща /в Етнографския комплекс на града/ и решават техническото училище да носи неговото име. На 21 януари 1923 година Иван Хаджиенов умира, без да види реализирано своето завещание към родния град. През 1924 година Петър Топузов, родственик на Иван Хаджиенов и основател на Историческия музей в гр.Казанлък, упорито подема въпроса за откриването на училището във вестник "Казанлъшка искра". На 16 май 1924 година се провежда общоградско събрание на което се взема решение да се създадат два комитета за основаване на училището - един в Казанлък и един в София. След едногодишни административни трудности през май 1925 година Министерство на търговията изпраща писмо до общината в Казанлък с разрешение за откриване на училище

Успехите днес:

Клуб “Приятели на словото”

Клуб “Хаджиеновци”

Клуб “Web - дизайн”

Десет дни, посветени на юбилея

Десетдневката е наситена с много и различни инициативи-тържествено откриване на 20 април. Урежда се експозиция "Училището-моя съдба". Провеждат се състезания по английски език, по компютърна техника и технологии, състезание по електроника, литературен маратон с четене на съвременни текстове. Организира се конкурс за най-добрия клип за ПГ "Иван Хаджиенов", провеждат се футболни турнири за 7-ми и 8-ми клас, с участието на ученици от различни училища. В десетдневката са и Дните на Ученическото самоуправление. В Дните на отворените врати очакваме посещение на ученици от града и региона, а на Чаша кафе в училището ще си дадат среща завършилите по различно време бивши наши ученици, колеги, приятели ...

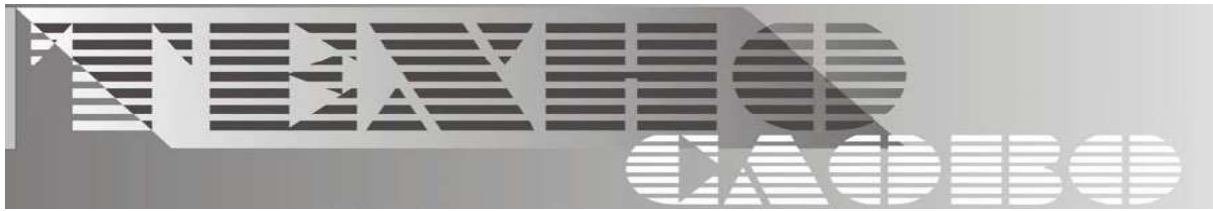
Десетдневката приключва с тържествено концерт, посветено на празника на 30 април в Дома на културата.

Новите студенти:

Равносетката :

38 са приетите до този момент нови студенти, в предварителните изпити. 13 са с общотехническа подготовка, а останалите с математически профил.

Ученическият съвет—част от доброто

Отбелязахме денят за борба против СПИН – 1 декември, с акция за раздаване на презервативи и информационни брошури на учениците от нашето училище. Друга наша инициатива беше коледното украсяване и поставяне на изкуствена елха във фоайето на училището. Послучай предстоящите празници, при нас дойде от далечни страни и дядо Коледа с две от неговите джуджета, за да раздаде подаръци на участниците от организираната от нас коледна томбола.

След това на 14 февруари отбелязахме денят на влюбените и виното – Св. Валентин, с раздаване на валентинки, музика и благотворителна акция – „Надежда за децата от Хаити”, които пострадаха от земетресение. Включихме се и в тържеството послучай

132 години от Освобождението на България с рецитал. Активно се подготвяме и за отбелязването на юбилея на гимназията ни – 85 години и по-точно в мероприятията в Десетдневката и най-вече в Дните на Ученическо самоуправление, които смятаме да проведем на 21 и 22 април. Предвиждаме и отбелязване на Денят на Европа – 9 Май с училищно тържество, а послучай 24 Май – изпращане на абитуриентите от гимназията. Както навсякъде съществуват и малки пречки, които ни затрудняват в изпълнението на предвидените ни задачи, но с общи усилия ги преодоляваме. И отново основен проблем ни остава незаинтересоваността на съучениците ни, относно сътрудничество и публика, въпреки усилията ни да оборим този факт, чрез мероприятията, които организираме. Искаме да изкажем благодарност, че ни обръщат такова голяма внимание и доверие в дейността ни на ръководството на ПГ „Иван Хаджиенов” и най-вече на г-жа М. Демирева и нашият ръководител – г-жа П. Чипова. Надяваме се, че след нас Ученическият съвет ще продължи да работи със същите сили, а участниците в него, както и сега НАЙ-ДОБРИТЕ в училище. А на нашето училище пожелаваме дълги години творчески живот и да го опазим за поколенията.

Из живота в ПГ “Иван Хаджиенов”

“Не бъди безразличен, бъди различен”

Бъди различен! Тази мисъл ни провокира да започнем нашата благотворителна дейност за съученика ни, който беше избрал нашето училище, нашия клас и самите нас, за да продължи обучението си в 9 клас, индивидуална форма. Макар и две години по-късно, заради заболяването, което има.

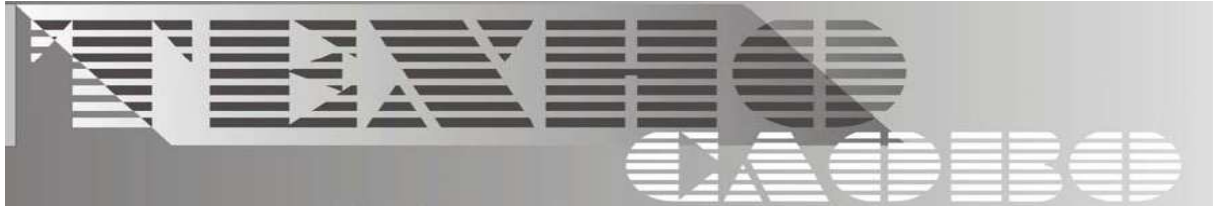
“Да направим заедно нещо добро!” - така кръстихме акцията за събиране на пари за учебници, защото Общината отказа да му помогне. Тогава ние още не знаехме, че Д. е ученик със СОП/специални образователни потребности/. После разбрахме смисъла на това понятие. Проучихме, че интегрирането на деца със СОП отразява най-модерните тенденции на образованието в развитите страни. Разбрахме, че в страни като Дания и Италия преобладаващата част от тези деца са заедно със своите връстници в училище и че в целия Европейски съюз това е водеща тенденция.

И продължихме смело напред. Още не познавахме Д., защото срещата с него малко ни притесняваше. Освен това решихме да бъде различна /нали и девизът ни е такъв!/. Заедно с Ученическият съвет събрахме пари за учебници. Оказа се, че много учители вече са му подарили, затова му купихме и помагала, атласи, илюстрирани издания. Разбрахме, че Д. има страст да “обикаля” по света чрез Internet и ние решихме да му помогнем да пътуества и с различните албуми. Оставаше само да се запознаем с него, да му дадем подаръците. Решихме да направим това на рождения му ден. Дори си казахме, че това ще бъде за него “един необикновен рожден ден”./ После включихме снимки в сайта на училището ни под същото заглавие/

30 ноември-необикновеният рожден ден на Д! С помощта на Дневния център за работа с деца със СОП Д. дойде в училище. Колко бавно изминаваше коридора, по който ние всяко междучасие тичахме. Колко трудно седна на чина! И колко се зарадва, че заедно с нас ще изкара 3 часа!

А как възкликна: “Чудесно, но нямам тетрадка!”/ А ние всеки ден идвахме на училище и много често без тетрадки!/. Наистина това беше един необикновен рожден ден, с много емоции, размисли и преживявания!

Хубаво е да направиш нещо добро! И не само веднъж, не само заради повода. Сега ние с Д. сме вече приятели, говорим си по Skype, а за Коледа някои дори му ходиха на гости, заедно с класния ни ръководител госпожа В.Шомова. Разбрахме, че за него училището ни е доверие и подкрепа, чрез които може да продължи по-леко своите трудни човешки делници. А за нас срещата с него се оказа среща с болката, себенадмогването и обичта. Повярвайте ни!

Моето фамилно училище

Насаме с Антоанета Михайлова, главен учител

Казвам се Антоанета Михайлова Къделкова и съм завършила ВТУ „А.Кънчев“ през 1980г. , специалност: „Технология на машиностроенето и металорежещи машини“.Работила съм като технолог в „Капрони“ АД и от 27 години съм учител в ПГ”Иван Хаджиенов”. Мога спокойно да нарека това училище: моето фамилно училище .В него са получили образованието си: родителите ми, съпругът ми и децата ми. То ни даде стабилната основа на която ние успешно изградихме висшето си образование и кариерното си развитие.През изминалите години съм била класен ръководител без прекъсване, което наред с трудностите ми донесе много радостни моменти свързани с успехите на моите ученици. От януари 2010 г. съм главен учител в ПГ”Иван Хаджиенов”. През изминалият период участвах в разработването на примерни тестове по общотехническа подготовка , използвани в регионалното състезание със съдействието на ТУ Габрово. С голяма упоритост подготвих 13 ученика от нашето училище за това състезание. Гордея се с техните резултати. Всички са приети студенти в ТУ Габрово на база много доброто си представяне на общотехническия тест.С добрата си подготовка двама ученици от нашето училище заеха призово място на

националното състезание „Млад машиностроител” в гр. Г.Оряховица.Издавам голяма благодарност на учениците от XII^Б клас, които ми помогнаха да реализирам всички мои идеи свързани с подобряване на материалната база на училището. Заедно ремонтирахме Актовата зала, създаде се кабинет на Главния учител, изработиха се и се поставиха пейките в двора на училището. В процес на разработване е и проект свързан с ремонта и обзавеждането на вътрешния двор на училището.Участвам в проект за оборудване и създаване на Център за обучение на металорежещи машини с ЦПУ.Проекта съдържа цялостни ремонтни работи на два кабинета , закупуване на компютри, закупуване на учебни пакети „KELLER” , които предлагат : програмиране на система „FANUC” и „HAAS” за обработващи центри и програмни стругове на DVD носител и тест за проверка и оценка на професионалните компетенции по програмиране на обработващи центри и програмни стругове.Стругов център с ЦПУ работещ със симулаторите за обучение „FANUC 0i-31i” с необходимите технически параметри.Смятам, че когато в работата си влагаш цялата си душа и сърце нещата се получават. Гордея се с нашите ученици и техните постижения. Това училище може да бъде това което беше и „МЕХАНОТО” да бъде отново най-желаното училище. Изпитвам удовлетворение от това, че работя с младите хора в моето фамилно училище.

Из живота в ПГ”Иван Хаджиенов”

“Ако си дал на гладния...”- под звуците на тази песен на 12.02., голямото междучасие отбелязахме края на седмицата на любовта, добротата и милосърдието. Решихме да обединим инициативите, провокирани от трагедията в Хаити и от решението и ние да дарим частица надежда на децата, пострадали от земетресението там. И успяхме! Събраните средства ще изпратим на банковата сметка на Уницеф. Надяваме се те да стигнат бързо до тях. Помогна ни и мисълта, че”всичко, което не ни убива, ни прави по-силни”. Затова, освен че призовахме отново да се изпратят SMS, на 12.02. ние се повеселихме с раздаването на събраните валентинки и с песните за любовта, обединени от мисълта, че винаги можеш да направиш нещо добро!

Ученическо творчество

Кой е Иван Хаджиенов?
Може би някой борец,
или мним литературен
деец.

Написал някое стихче,
или изследвал малко
венчилистче.

Не,той е разбрал
нуждата да се учи
и в занаята човек да
обучи.

Той не е дарил пари,
а възможност на човека
да твори.

Да създава това,което
може,
за да не живее,както му
се наложи,
а да твори каквото умеи
и без притеснение да
живей.

Красимир Иванов от 8А
клас

Животът си е труден
кой, каквото ще да казва.
Битка подир битка
денят ни преминава,
във вечния конвой
мигът ни отминава без
застой.
Човекът тъй проклет е,
туй е неговта съдба
и не заради друго,
а заради собствената суета.
Но спри се ти
и навънка погледни,
дъхът си затаи.
За малко помисли
всичко хубаво
между нази то стои
и чака да го сграбчиш ти!
Между две пътеки ти стоиш
едната - отгъкана,
привлекателна и лесна ,
а другата-трудна е
уви .

Но знай спокоен
ще заспиваш ти,
хубаво си помисли
и изборът си направи

Георги Тонев